

Betænkning

over forslag til lov om ændring af våbenloven.

(Afgivet af retsudvalget den 16. maj 1973).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft 1 samråd med justitsministeren, der tillige skriftligt har besvaret de af udvalget stillede spørgsmål. Udvalget har besøgt rigspolitiets tekniske afdeling for våbenidentifikation.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Dansk Skytte Union, Dansk Idræts-Forbund, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger ved Skydeudvalget, Vaabenhistorisk Selskab, Jagtorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Sportshandlerforening, Dansk Bøsse- og Våbenhandlerforening, Københavns Skytteforbund samt en gruppe fængselsbetjente.

Nogle af henvendelserne samt ministerens besvarelse på et enkelt af udvalgets spørgsmål optrykkes i et særligt bilagshæfte, der vil fremkomme senere.

Justitsministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1 og 4, hvorom henvises til nedenstående bemærkninger.

Udvalget har drøftet forskellige former for præcisering af omfanget af bemyndigelsen i § 1, stk. 3. Der har hersket megen tvivl om, hvilket kriterium der skulle anvendes ved vurderingen af, om et våben skulle betragtes som lovligt eller ikke lovligt, således har en fastlæggelse af det gældende kriterium gængs ammunition med en positivliste over gængs ammunition været stærkt på tale og har ført til det af mindretallet under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Selv om udvalget finder, at såvel dette forslag som det af ministeren stillede vil dække den af ombudsmanden foreslåede præcisering, finder et flertal dog, at det af justitsministeren stillede forslag bedst opfylder denne præcisering.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget samt Jette Boutrup) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af justitsministeren under nr. 4 og det af mindretallet under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (det konservative folkepartis og venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2 og 3 og det af justitsministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Ruth Olsen) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren og det af mindretallet under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Æ n d r i n g s f o r s l a g .

Til § 1.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Thomas Have, Hjortnæs, Erenbjerg, Falk Hansen, Otto Mørch, Tastesen, Birte Weiss, Jette Boutrup og Ruth Olsen).

1) Nr. 2 affattes således:

„2. I § 1 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at våben over en bestemt alder eller af en bestemt model er undtaget fra forbudet i stk. 1, nr. 1.““

Af et *mindretal* (Hanne Budtz, Thestrup, Hans Toft, Per Federspiel, Mette Madsen, Nathalie Lind, Gudme og Valbak).

2) Nr. 2 affattes således:

„2) I § 1 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at forladevåben over en bestemt alder samt bagladevåben, hvortil der ikke kan anvendes gængs ammunition, er undtaget fra forbudet i stk. 1, nr. 1.““

Af et *mindretal* (Hanne Budtz, Thestrup, Hans Toft, Per Federspiel, Mette Madsen, Nathalie Lind og Ruth Olsen):

3) Nr. 3 udgår.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

4) Paragraffen affattes således:

„Loven træder i kraft den 1. juli 1973.“

B e m æ r k n i n g e r.

Til nr. 1.

Ændringen tilsigter en præcisering af bemyndigelsens omfang.

Til nr. 2.

Mindretallet ønsker det nuværende våbencirkulæres kontrolordning baseret på en sondring mellem gængs og ikke gængs ammunition bibeholdt, for så vidt angår bagladevåben, og ønsker dette kriterium præciseret i loven, dog således at cirkulæret kommer til at indeholde en præcis definition på gængs ammunition samt suppleret med en positivliste indeholdende en angivelse af, hvilken ammunition der anses for gængs. Det er mindretallets opfattelse, at det i visse sager vil være uoverkommeligt og i nogle tilfælde umuligt at fastlægge et våbens fremstillings- og/eller modelår, hvori- mod en vurdering af, om ammunition er gængs eller ikke, er praktisk gennemførlig.

Til nr. 3.

Mindretallet kan ikke medvirke til lovforslagets bestemmelse om, at justitsministeren kan fastsætte gebyrer for udstedelse af våbentilladelser.

Mindretallet finder det urimeligt, at der indføres afgift på sportsudstyr, hvilket ikke harmonerer med statens støtte i øvrigt til alle former for idræts- og motionsudøvelse, ligesom det ikke findes rimeligt at belaste personer, der opnår jagttegn og dermed ret til fornødne jagtvåben, med en væsentlig udgift ud over jagttegnsafgiften til gebyr ved udstedelse af våbentilladelser.

Mindretallet ønsker særligt at fremhæve Politimesterforeningens kritik af gebyrordningen, specielt det fremførte om, at „den omstændighed, at tilladelse fremtidig belægges med afgift, vil i alt fald ikke stimulere til færre illegale våbenforskaffelser“, samt det administrative arbejde, som vil følge med gebyrordningen.

Thomas Have,
formand.

Hjortnæs.

Erenbjerg.

Falk Hansen.

Otto Mørch.

Tastesen,
næstformand.

Birte Weiss.

Jette Boutrup.

Ruth Olsen.

Hanne Budtz.

Thestrup.

Hans Toft.

Per Federspiel.

Mette Madsen.

Nathalie Lind.

Gudme.

Valbak.

Bilagsfortegnelse.

Bilag 1.	Skrivelse af 25. oktober 1972 fra Dansk Skytte Union	1803
- 2.	Skrivelse af 26. oktober 1972 fra Dansk Idræts-Forbund	1805
- 3.	Skrivelse af 31. oktober 1972 fra De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger	1807
- 4.	Skrivelse af 3. november 1972 fra Jagtorganisationernes Fællesudvalg	1813
- 5.	Ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 13	1815
- 6.	Udvalgets skrivelse til justitsministeren af 25. april 1973	1819
- 7.	Ministerens kommentarer til bilag 6	1821
- 8.	Erklæring fra politiassistent Svindt	1823
- 9.	Udtalelse fra rigspolitichefen vedrørende bilag 8	1825

Bilag 1.

DANSK SKYTTE UNION

Den 25. oktober 1972.

Vedrørende protest mod vedtagelse af lovforslag nr. 60, ændring af våbenloven.

Ref.: Lovforslag nr. 60 af 12. oktober 1972.

1. Stærkt chokeret erfarer unionens ca. 40.000 skytter, at lovgivningsmagten under henvisning til ref. om kort tid har til hensigt at påføre konkurrenceskydningen i Danmark urimelige økonomiske vanskeligheder.

Den danske konkurrenceskytte er ifølge sagens natur almindeligvis hårdere økonomisk ramt end de fleste andre idrætsgrenes udøvere — udgiften til nødvendig trænings- og konkurrenceammunition er således en stedse tyngende belastning for skytterne, ligesom rifler og pistoler, der også bekostes af de enkelte konkurrenceskytter, er overordentlig dyre.

Dansk Skytte Union må derfor på det alvorligste henstille, at det omtalte lovforslag ikke bliver forelagt til vedtagelse, da det efter unionens opfattelse helt unødigt vil straffe alle danske konkurrenceskytter og de ca. 270 foreninger over det ganske land. Det må derhos befrygtes, at en gennemførelse vil medføre en både kvalitativ og kvantitativ tilbagegang for dansk konkurrenceskydning, som i dag indtager et smukt internationalt stæde.

2. Såfremt folketinget imod forventning alligevel ønsker at fastholde lovforslaget således, at administrationen af våbentilladelser udelukkende skal betales af jægere og

konkurrenceskytter, må unionen præcisere det helt uantagelige i, at en ekspedition af ca. 100.000 våbentilladelser — heraf mange fornyelser — inden for en 5-årig periode skal medføre en administrationsudgift på 10 mill. kr.

Under sådanne omstændigheder må unionen forlange, at staten iværksætter en rationalisering af denne administrationsgren og i stedet for ekspedition gennem 72 politikredskontorer etablerer et centralregister for dette formål.

Om dette ikke skulle kunne gennemføres i praksis, vil Dansk Skytte Union tilbyde selv at overtage registreringen af alle konkurrenceskydevåben inden for unionens regie i lighed med den ordning, som findes for forsvarsministeriets langdistancerifler, udlånt til De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger.

En sådan registrering måtte eventuelt betinges af et forudgående „check“ i Rigsregistraturen.

Principielt må Dansk Skytte Union imidlertid henstille, at det pågældende lovforslag frafaldes, og unionen anmoder om at få lejlighed til at understrege alvoren omkring sin protest ved et møde med det nedsatte folketingsudvalg.

Med venlig hilsen.

Poul H. Glesner,
formand.

Til folketingets sekretariat.

Bilag 2.

DANSK IDRÆTS-FORBUND

Den 26. oktober 1972.

Vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven.

I anledning af lovforslag nr. 60, fremsat den 12. oktober 1972 af justitsministeren, vedrørende ovennævnte emne, må Dansk Idræts-Forbund, såvel for så vidt angår den konkrete sag, som af principielle grunde, nære store betænkeligheder ved den betydning som eventuel gennemførelse af en sådan lov, jfr. bemærkninger til nr. 3, kan få for idrættens muligheder. I realiteten er der tale om en særskat på idrætsmateriel, og mulige videre konsekvenser heraf synes uoverskuelige.

Det konkrete lovforslag med bemærkninger vil påføre konkurrenceskydningen betydelige øgede udgifter til de i forvejen store omkostninger, der er forbundet med at dyrke

denne idræt, og vil kunne få meget følelige virkninger for Dansk Skytte Union og andre skytteorganisationers arbejde i fremtiden.

Idrættens virke er i dag erkendt at være en vigtig samfundsfunction, men dens muligheder for øgede aktiviteter og videre udbredelse er beklageligvis af økonomiske årsager — nedgang i tipstjenestens omsætning — vanskeliggjorte. Vi er derfor overordentlig følsomme over for enhver forringelse af vor status.

Under hensyn til ovenfor anførte, tillader vi os at anmode om ved foretræde for det udvalg, der skal behandle lovforslaget, at få lejlighed til at uddybe vore synspunkter.

Med venlig hilsen
for Dansk Idræts-Forbund

Kurt Møller,
formand.

Til folketingets sekretariat.

Genpart af denne skrivelse er tilstillet Dansk Skytte Union.

Bilag 3.

DE DANSKE SKYTTE-,
GYMNASTIK- OG IDRÆTSFORENINGER
Den 31. oktober 1972.

Vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven.

I anledning af lovforslag nr. 60, fremsat den 12. oktober 1972 af justitsministeren, vedrørende ændring af våbenloven må De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers skydeudvalg såvel for så vidt angår den konkrete sag som af principielle grunde nære store betænkeligheder ved den betydning, som en eventuel gennemførelse af en sådan lov kan få for den folkelige idræts muligheder i almindelighed og for medlemmerne i danske skytteforeninger i særdeleshed. I realiteten er der tale om en særskat på idrætsmateriel, og mulige videre konsekvenser heraf synes uoverskuelige.

Det konkrete lovforslag med bemærkninger vil påføre os betydelige forøgede udgifter til de i forvejen meget store omkostninger, der er forbundet med at dyrke idrætten skydning, og vil kunne få meget

følelige virkninger for De Danske Skytteforeninger og andre skytteorganisationers arbejde og virke i fremtiden.

Den folkelige idræts virke er i dag erkendt at være en vigtig samfundsfunction, men dens muligheder for øgede aktiviteter og videre udbredelse er beklageligvis af økonomiske årsager — nedgang i tipstjenestens omsætning — vanskeliggjorte. Vi er derfor overordentlig følsomme over for enhver forringelse af vor status.

Under hensyn til ovenfor anførte, tillader vi os at anmode om ved foretræde for det udvalg, der skal behandle lovforslaget, at få lejlighed til at uddybe vore synspunkter.

Skydeudvalget vedlægger de overvejelser, som udvalget i sagens anledning har gjort sig.

Med venlig hilsen

p. u. v.

A. H. Klokkhøj,
formand.

Til folketingets sekretariat.

Underbilag til bilag 5.

DE DANSKE SKYTTE-,
GYMNASTIK- OG IDRÆTSFORENINGER

Skydeudvalget.

Den 24. oktober 1972.

Overvejelser vedrørende „Forslag til lov om ændring af våbenloven,“ 12. oktober 1972.

I ovennævnte lovforslag er i den nye § 6 b anført:

„Justitsministeren kan fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser i henhold til loven.“

I „Bemærkninger til lovforslaget“ til nr. 3 (ovennævnte § 6 b) anføres, at tilladelser til at besidde håndskydevåben er den eneste gruppe våbentilladelser, hvor en afgift vil have betydning for statskassen. Der forventes at indkomme ca. 2 mill. kr. ved en 5-årig afgift på riflede geværer på 100 kr. og en 2-årig afgift på pistoler på 50 kr.

Det anføres desuden, at afgifterne vil medføre et vist merarbejde for politiet, men at dette ved en rigtig tilrettelæggelse ikke forventes at medføre udgifter for statskassen.

Idet såvel geværer (salongeværer) og — fremtidig — 5,6 mm pistoler indgår blandt de våben, vor organisation anvender, skal følgende fremføres:

Staten har gennem tiderne altid givet udtryk for sin interesse for idræt. Den har givet udtryk herfor gennem støtte til idrættens udbredelse i befolkningen, og den har gennem de sidste mange år givet økonomisk støtte først og fremmest gennem tipsloven.

Blandt de anerkendte idrætsgrene, hvortil staten har givet økonomisk støtte, er skydning. Skydning som idræt drives i vor organisation af ca. 85.000 medlemmer i ca. 900 foreninger over hele landet. Medlemmerne ofrer hvert år mange penge på en idræt, der fremmer koncentrationssevne,

viljestyrke og kondition. Den dyrkes af såvel kvinder som mænd i praktisk talt alle aldre fra og med det tolvte år, og traditionelt råder der inden for skytteforeningerne et fortrinligt kammeratskab og sammenhold. De ældre vejleder og hjælper de yngre, og gennem det derved opnåede kendskab til hinanden fremelskes det gode samarbejde mellem generationerne og den gensidige respekt. Med den stedse øgede fritid og det dermed stigende behov for fritidsbeskæftigelse må det derfor være ønskeligt, at ungdommen bliver interesseret i skydning, som den værdifulde idræts- og fritidsvirksomhed den er.

Ved en vedtagelse af det fremsatte forslag vil staten med den ene hånd støtte vor idræt og med den anden hånd inddrage en del af denne støtte gennem en afgift. Ved forslaget vedtagelse vil der for første gang blive lagt en afgift på et idrætsredskab; en afgift som ikke er gældende for alle idrætsudøvere, men alene for dem, der blandt mange idrætter har valgt netop skydning. Det kan måske med rette siges, at afgiften i gennemsnit pr. år ikke er så væsentlig, at den i forhold til de øvrige udgifter ved denne idræt vil betyde noget alvorligt, men det synes uretfærdigt, at der pålægges en enkelt idræt en afgift, som ikke pålægges alle andre.

Det forekommer i øvrigt inkonsekvent, at politiet skal udstede våbentilladelser, når det drejer sig om 5,6 mm salongeværer, medens vor organisation selv kan udstede

våbentilladelser, når det drejer sig om de fra staten udlånte 6,5 mm langdistancegeværer. Der er da heller ikke i bekendtgørelse nr. 6 af 20. januar 1965 eller i cirkulære af 12. april 1965 skelnet mellem disse to typer våben. Denne sondring kommer alene klart frem i overenskomst med justitsministeriet af 15. oktober 1957. Det ville med den givne anledning være naturligt at medinddrage de i vor organisation anvendte 5,6 mm salongeværer i overenskomsten med justitsministeriet. Ved denne foranstaltning ville kravet om politiets udstedelse af våbentilladelser til disse våben og dermed den foreslåede afgift bortfalde.

Skulle det ikke være muligt at stille de af

staten udlånte langdistancegeværer og de i øvrigt i vor organisation anvendte håndskydevåben lige i førnævnte henseende, ville det være ønskeligt, at alle håndskydevåben, der anvendes af medlemmer af en skytteforening til skydning på dennes skydebane(r) eller til skydning i organisationen, fritages for den omhandlede afgift.

De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers skydeudvalg henstiller, at sagen gøres til genstand for nøje overvejelse, og at det derved forhindres, at idrætten skydning alene blandt alle idrætter pålægges en afgift, der vil være ensidigt rettet mod denne idræt, og som for dens udøvere vil virke uretfærdig.

P. u. v.

A. H. Klokhøj,
formand.

Bilag 4.**JAGTORGANISATIONERNES
FÆLLESUDVALG**

Den 3. november 1972.

Vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven.

Den 12. oktober fremsatte justitsministeren i folketinget forslag til lov om ændring af våbenloven — lovforslag nr. 60. Forslaget indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte gebyrer for udstedelse af våbentilladelser.

Jagtorganisationernes Fællesudvalg, der repræsenterer samtlige organiserede jægere i Danmark, tillader sig hermed at fremsætte en alvorlig protest mod gennemførelsen af lovforslaget. De foreslåede gebyrer er af en sådan størrelsesorden, at de får virkning som en særbeskatning af jægerne, hvilket vi finder ganske urimeligt.

Danske jægere yder gennem jagttegnsafgifterne og f. eks. ved private vildtplejeforanstaltninger betydelige økonomiske ofre til forbedring af jagtlige og vildtmæssige forhold i landet, og det vil derfor føles som en uretfærdig straf oven i dette at få tillagt en særbeskatning.

Indførelsen af de foreslåede gebyrer vil sandsynligvis på et enkelt område ramme betydelig hårdere end tilsigtet. Vi tænker her på handelen med brugte jagtvåben. En god jagtriffel har lang levetid og kommer derfor til salg mange gange. For de småkalibrede våbens vedkommende kan gebyret let betyde en fordobling af våbenprisen.

Jagtorganisationernes Fællesudvalg er også af anden grund betænkelig ved lovens gennemførelse, idet man kan nære frygt for, at enkelte jægere for at spare gebyrer vælger at benytte et uhensigtsmæssigt våben til en beskydning, der ellers normalt bedst foretages med en jagtriffel.

Med henvisning til det ovenfor anførte tillader vi os at anmode om foretræde for det udvalg, der skal behandle lovforslaget og dér få lejlighed til at uddybe vore synspunkter nærmere.

Med venlig hilsen

**JAGTORGANISATIONERNES
FÆLLESUDVALG***Arne Holmboe,*
udvalgets sekretær.

Til folketingets sekretariat.

Bilag 5.*Spørgsmål 13:*

Af ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 11 fremgår, at Politimesterforeningen stillede sig negativt til gennemførelsen af en gebyrordning. Udvalget ønsker Politimesterforeningens begrundelse herfor.

**FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I DANMARK**

Den 12. februar 1973.

Under henvisning til ministeriets skrivelse af 6. februar 1973 (4.k.j.nr. 1972-3801-70) skal jeg med hensyn til det af folketingets retsudvalg stillede spørgsmål angående begrundelsen for, at jeg som politimesterforeningens repræsentant har stillet mig kritisk til tanken om gennemførelse af en gebyrordning vedrørende våbentilladelser udtale følgende:

Af de ca. 20.000 våbensager, der årligt behandles af politiet, må det antages, at hovedparten angår anskaffelse og fornyelse af jagtvåben (salonrifler og jagtrifler, idet haglgeværer ikke kræver tilladelse). Et meget lille antal sager angår pistol- og revolvertilladelser af hensyn til ansøgerens personlige sikkerhed, men hertil vil nu komme et større antal tilladelser til sportsskytter til anskaffelse af pistoler og revolvere (overvejende særlige skiveskydningsvåben).

1. Kontrollen med *jagtvåben* tilsigter i det væsentlige at forhindre, at disse kommer i hænderne på unge mennesker uden den fornødne uddannelse i våbenbrug og omtanke med hensyn til benyttelsen, medens der bortset herfra ikke kan siges at varetages noget egentligt sikkerhedshensyn ved udstedelsen af tilladelser til jagtvåben, hvilket fremgår af, at enhver, som har løst jagttegn, kan opnå tilladelse til et eller flere jagtvåben. Når disse tilladelser efter praksis (støttet ved udformningen af de anvendte standardblanketter til våbentilladelse) kun gives for 5 år, har tanken hermed væsentligt været, at man herigennem kan undgå at pålægge indehaverne af tilladelse at foretage anmeldelse om flytning til anden politikreds, med deraf følgende administrativt besvær, idet den pågældende i stedet for ved

Svar:

Der henvises til vedlagte skrivelse af 12. februar 1973 fra Foreningen af Politimestre i Danmark.

udløbet af 5-årsperioden gennem ansøgning om fornyelse i den politikreds, hvor han nu har bopæl, vil blive optaget i kartoteket over våbentilladelser dér, samtidig med at 5 år gamle tilladelser vil kunne udgå af kartoteket i udstedelsespolitikredsen, uden at der — ud over eventuelle stikprøver — behøver at foretages undersøgelse med hensyn til alle de tilladelser, der ikke er fornyet inden udløb.

Det må forekomme mindre rimeligt på dette grundlag at belaste personer, der opnår jagttegn og dermed ret til fornødne jagtvåben, med en væsentlig udgift ud over jagttegnsafgiften til gebyr ved udstedelse og fornyelse af våbentilladelser.

Hertil kommer, at der ved udskiftning af jagtvåben må udstedes ny våbentilladelse inden for 5-års gyldighedstiden for det hidtidige våben. En stor del af de foran nævnte 20.000 tilladelser årligt må formodes at angå sådan våbenudskiftning, og såfremt der i denne forbindelse kræves gebyr, vil dette kunne have det u hensigtsmæssige resultat, at udskiftning ved køb af brugte våben ikke anmeldes til politiet, før den tidligere tilladelse efter 5 år er udløbet (allerede nu forsummes formentlig mange anmeldelser om udskiftning).

Samme jæger vil ofte ønske tilladelse til flere våben, og der udstedes i så fald — samtidig eller successivt — flere våbentilladelser, hvorved samme person vil blive belastet med flere gebyrer, medmindre han falder for fristelsen til om muligt at undlade anmeldelse af mere end ét våben.

Såfremt der tages hensyn til de nævnte forhold vedrørende udskiftning af våben og flere våben hos samme person i en kom-

mende bekendtgørelse om gebyr, vil provenuet af ordningen væsentlig forringes, og kontrollen med, at gebyr opkræves og indgår i statskassen vil samtidig vanskeliggøres, når en del våbentilladelser kan meddeles uden gebyr.

2. For så vidt angår pistoler og revolvere er det en beklagelig kendsgerning, at de i et vist omfang erhverves uden om politikontrollen. Den omstændighed, at tilladelse fremtidig belægges med afgift, vil i alt fald ikke stimulere til færre illegale våbenforskaaffelser.

For sportsskytternes vedkommende vil gebyret (ofte for flere våben til konkurrence-

brug) virke som en afgift på idrætsudstyr, der ikke harmonerer med statens støtte i øvrigt til alle former for sportsudøvelse.

Det skal tilføjes, at også sportsdykkerudstyr (visse harpunvåben til undervandsfiskeri) kræver våbentilladelse og også anskaffelsen heraf vil derfor medføre gebyr, som må fornemmes som mindre rimeligt (medmindre undtagelse gøres i den kommende bekendtgørelse).

De anførte forhold og det administrative arbejde, som vil følge med gebyrordningen, selv om en forenkling søges opnået ved brug af stempelmærker, taler efter min opfattelse ret stærkt imod ordningen.

N. Schaumburg.

Til justitsministeriet.

Bilag 6.**FOLKETINGETS RETSUDVALG**

Den 25. april 1973.

Vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven (F 60).

Udvalget har den opfattelse, at forslagets stk. 2 bør formuleres således:

I § 1 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at forladevåben over en bestemt alder er undtaget fra forbudet i stk. 1, nr. 1.“

Udvalget finder, at der herved opnås den af ombudsmanden ønskede præcisering, således at besiddelse og benyttelse af replikas bliver forbudt.

Udvalget ønsker den nuværende kontrol bibeholdt, dog således at cirkulæret kommer til at indeholde en præcis definition på

gængs ammunition, samt suppleres med en positiv liste indeholdende en nøje angivelse af, hvilken ammunition der i dag anses for gængs. Ved gængs ammunition forstås ammunition, der fremstilles eller er på lager, og som gennem normale kanaler kan fremskaffes i rimeligt kvantum inden for rimelig tid.

Det er udvalgets opfattelse, at det i konkrete sager vil være uoverkommeligt at afgøre, hvornår et våben er fremstillet, hvorimod en vurdering af, om ammunition er gængs eller ikke, er praktisk gennemførlig.

P. u. v.

Thomas Have,
formand.

Til justitsministeren.

Bilag 7.

JUSTITSMINISTERIET

I anledning af retsudvalgets skrivelse af 25. april 1973 vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven skal jeg udtale følgende:

Den af udvalget foreslåede formulering af våbenlovens § 1, stk. 3, vil som justitsministeriets forslag betyde, at alle nye efterligninger af gamle skydevåben — forladevåben som bagladevåben — er omfattet af våbenloven og for så vidt imødekommer den af ombudsmanden ønskede præcisering.

Formuleringen medfører imidlertid modsætningsvis at alle bagladevåben i fremtiden uanset deres alder vil blive omfattet af våbenloven og ikke vil kunne undtages fra lovens kontrolordning. Der er derfor ikke — som nævnt i udvalgets skrivelse — behov for at opstille noget ammunitions-kriterium, i hvilken forbindelse bemærkes, at der ikke findes „gængs ammunition“ til forladevåben.

Den foreslåede formulering vil derfor betyde en væsentlig udvidelse af kontrolordningen, idet også indehavere af „antikke våben“ (bagladevåben) skal have våben-tilladelse.

Såfremt bagladevåben skal kunne undtages fra loven — baseret på kriteriet „gængs ammunition“ — vil bestemmelsen kunne affattes således:

„Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at forladevåben over en bestemt alder samt bagladevåben, hvortil der ikke kan anvendes gængs ammunition, er undtaget fra forbudet i stk. 1, nr. 1.“

En sådan formulering vil imidlertid medføre at (nye) efterligninger af gamle bagladevåben, hvortil der ikke findes gængs ammunition, ville falde uden for loven, men de bør af de grunde, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget side 2, spalte 1, være omfattet af loven.

Endvidere kan oplyses, at håndskydevåben ofte ikke bærer nogen påskrift om, hvilken ammunition der er anvendelig til det pågældende våben. Man kan således jævnligt ikke på grundlag af selve våbnet afgøre, om det kan erhverves uden tilladelse. Hertil kommer, at en positiv liste over gængs ammunition vil omfatte nogle hundrede forskellige typer ammunition. Efter min opfattelse vil et ammunitions-kriterium derfor skabe vanskeligheder for den lovlige borger, når han skal afgøre, om han frit kan købe et våben.

Jeg må derfor fortsat være af den opfattelse, at § 1, stk. 3, bør formuleres i overensstemmelse med ændringsforslaget af 12. februar 1973.

K. Axel Nielsen.

/ Jørgen Paulsen.

Bilag 3.

RIGSPOLITICHEFEN

Den 10. maj 1973.

Fra justitsministeriets 4. kontor har afdelingen ved skrivelse af 9. maj 1973 modtaget anmodning om en kommentar til:

- 1) det af justitsministeriet stillede ændringsforslag til den nugældende våbenlov,
- 2) til en eventuel ændret formulering baseret på kriteriet gængs ammunition, affattet således:

„Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at forladevåben over en bestemt alder samt bagladevåben, hvortil der ikke kan anvendes gængs ammunition, er undtaget fra forbudet i stk. 1, nr. 1.“

ad 1) Indførelse af et generelt alderskriterium vil i forhold til den nuværende administration betyde, at man i stedet for den realistiske ammunitionsbedømmelse skal arbejde med våbenhistoriske betragtninger. Således vil et våbens fremstillingsår være vanskeligt og i stor udstrækning umuligt at fastlægge, idet afdelingen i denne forbindelse blot kan henvise til adskillige våben af f. eks. tysk, spansk og belgisk fabrikat, der har været fremstillet i en så lang periode som ca. 1870 til 1940, idet der på disse våben sjældent findes identifikationsmærker.

Med hensyn til begrebet modelår vil dette normalt altid kunne fremskaffes for militær-våben samt en del nyere, halvautomatiske våben, medens dette ikke vil være tilfældet

for de mange våbentyper fremstillet til civil brug.

Afdelingen vil ikke undlade at påpege, at selv meget gamle våben af salonkaliber, der i dag er omfattet af våbenloven, vil blive lovlige, hvilket er så meget mere betænkeligt, da salonpatroner er den mest udbredte og benyttede patron (årsforbrug i Danmark 20 millioner).

De senere års øgede import af kopier af forladevåben, de såkaldte replicas, kan efter afdelingens opfattelse effektivt imødegås ved en eventuel fastsættelse af fremstillingsår.

ad 2) Er der tale om en videreførelse af våbencirkulærets kontrolordning, der er baseret på en sondring mellem gængs og ikke gængs ammunition, en ordning, der har fungeret gennem en årrække. Det vil således altid være muligt med våbnet i hånd at fastlægge våbnets patronstype og via en eventuel positivliste at fastslå, hvorvidt våbnet er lovligt eller ikke.

Det er i denne forbindelse afdelingens opfattelse, at det vil være lettere via fabriksoplysninger at opstille en positivliste over gængs ammunition (ca. 250 stk.) samt at foretage de nødvendige korrektioner (måske én pr. år) i modsætning til de mere tidkrævende våbenhistoriske undersøgelser.

Svindt.
krim.ass

Bilag 9.

RIGSPOLITICHEFEN

Den 11. maj 1973.

Med henvisning til justitsministeriets skrivelse af 9. maj 1973 (j.nr.4.k.1972-3801-70) vedrørende ændringsforslag til våbenloven fremsendes hoslagt en erklæring af 10. maj 1973 fra teknisk afdeling, våbenidentifikationen.

Afdelingens leder synes at overse, at kriteriet „gængs ammunition — eller ikke“ har kunnet anvendes i et cirkulære til politiet om en vis praksis (*fortolkning* af loven), idet politiet har haft mulighed for at skaffe sig underretning om tilhørsforholdet imellem våben og ammunition og fabrikationen af den pågældende ammunition, men at forholdet stiller sig anderledes, når kriteriet udtrykkelig indføres i en lov eller bekendtgørelse, der skal efterleves af den enkelte borger, som ikke har de samme muligheder. Hertil kommer, at man ikke kan have sikkerhed for, at en fabrikation af ammunition, der gennem nogen tid har været opgivet, ikke bliver genoptaget.

Det må erkendes, at et alderskriterium heller ikke bliver ganske let at administrere, men det synes alligevel ikke at være behæftet med de samme usikkerhedsmomenter. Det er knyttet til selve den effekt, hvis erhvervelse der er tale om, og er i hvert fald ikke genstand for forandring. Når kriminalassistent Svindt påpeger særlige betænkeligheder vedrørende våben af salonkaliber, synes han at overse, at visse våben helt kan holdes uden for en undtagelsesbestemmelse, og at der ikke nødvendigvis skal fastsættes samme alderskriterium for de forskellige slags våben, man ønsker at gøre undtagelse for.

Jeg kan således anbefale det af justitsministeren fremsatte ændringsforslag, men må advare imod, at man gør lovligheden af at erhverve et våben afhængig af et ammunitionsspørgsmål.

P. r. v.

Schlüter.

Til justitsministeriet.